

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Tos/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115010497
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1115010497.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci odsúdeného C. H. N., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 3Nt/16/2015 z 11.02.2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. mája 2016 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť štátneho občana Nigérie, odsúdeného C. H. N., nar. XX.XX.XXXX v H., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13.04.2012, č. k. 2T/36/2011-195 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06.09.2012, sp. zn. 4To/84/2012 bol odsúdený C. H. N. uznaný vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) rokov a pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bol uložený aj trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na dobu 12 (dvanásť) rokov a ochranné opatrenie - ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Odsúdený C. H. N. podal na Okresný súd Bratislava I dňa 22.07.2015 návrh na povolenie obnovy konania v uvedenej trestnej veci, ktorú v podstate odôvodnil tým, že vo svojej trestnej veci nemal spravodlivý súdny proces, nakoľko mu súd neposkytol tlmočníka do jazyka Igbo. Všetky dokumenty mu boli zasielané len v slovenskom jazyku. O svojej veci nič nevedel a ani ničomu nerozumel. Podľa odsúdeného súd pri trestnom čine, ktorý sa mu kládol za vinu, rozhodol podľa nesprávneho ustanovenia a namiesto ustanovenia s trestnom sadzbou 15 - 20 rokov, mal rozhodovať podľa ustanovenia s trestnou sadzbou 4 - 10 rokov. V dôsledku používania slovenského jazyka bol uvedený do omylu a bolo mu znemožnené veciam správne rozumieť. Taktiež namietal spôsob výkonu trestu odňatia slobody, v rámci ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Okresný súd vykonal dokazovanie na verejnom zasadnutí 11.02.2016, za prítomnosti tlmočnice z a do jazyka anglického, na ktorom odsúdený Orji H. N. zotrval na podanom návrhu a uviedol, že uložený trest odňatia slobody 15 rokov považuje za príliš vysoký. Následne súd oboznámil obsah pripojených trestných spisov Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2T/36/2011, sp. zn. 3Nt/16/2015 a po vyjadrení procesných strán, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania, prokurátorka v konečnom návrhu uviedla, že návrh odsúdeného navrhuje zamietnuť, nakoľko v danej veci nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti tak, ako to predpokladá § 394 ods. 1 Tr. por., že výška uloženého trestu v pôvodnom konaní nie je dôvodom na povolenie obnovy konania a pokiaľ ide o jazyk Igbo, s touto skutočnosťou sa vysporiadal už okresný súd, ako aj krajský

súd v rámci základného konania a aj Najvyšší súd SR v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, v ktorom bolo konštatované, že právo odsúdeného na obhajobu porušené nebolo a že odsúdený ešte v prípravnom konaní komunikoval v anglickom jazyku, nenamietal v tomto smere žiadnu skutočnosť, pričom úradným jazykom štátu Nigéria je aj anglický jazyk.

Obhajca odsúdeného navrhol návrhu odsúdeného vyhovieť, pretože aj s ohľadom na to, čo mal možnosť počuť na verejnom zasadnutí, zastáva názor, že odsúdený nemá takú znalosť jazyka anglického, ktorá by nezakladala pochybnosti, že v tomto jazyku je schopný aj za pomoci slovenského obhajcu viesť obhajobu, zvlášť keď je, alebo by mala byť založená na takých právnych otázkach, ako je otázka zavinenia a podstatné skutočnosti jeho obhajoby nevyšli najavo práve z toho dôvodu, že sa konanie viedlo v jazyku, ktorý síce je v jeho v domovskej krajine úradným jazykom, ale nie je jazykom, ktorému odsúdený rozumie v dostatočnej miere, že písomný prejav je niečo celkom iné, než ústny anglický prejav, v ktorom sa viedlo pôvodné konanie, pričom tieto skutočnosti neboli dostatočne zohľadnené a preto podmienky na obnovu konania by mohli byť splnené, ak si súd urobil predstavu, ako odsúdený ovláda anglický jazyk.

Následne súd vyhlásil predmetné, sťažnosťou odsúdeného napadnuté uznesenie, ktorým podľa § 399 odsek 2 Tr. por. návrh odsúdeného C. H. N., nar. XX.XX.XXXX v H., štátneho občana B., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. značkou 2T/36/2011, pre nesplnenie podmienok obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, hneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej lehote v zmysle § 187 ods. 1 Tr. por., s poukazom na ustanovenie § 402 ods. 3 Tr. por., ako osoba oprávnená, podal sťažnosť odsúdený C. H. N., ktorú následne, prostredníctvom ustanoveného obhajcu, písomne odôvodnil, doručenou okresnému súdu dňa 10.05.2016, v ktorej uviedol, že prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil nedostatočnú znalosť anglického jazyka odsúdeným za takú skutočnosť, ktorá by povolenie obnovy konania odôvodňovala. Pôvodné konanie voči odsúdenému sa viedlo v anglickom jazyku, ktorému tento dostatočne nerozumie, v dôsledku čoho nerozumel podstatnej časti tohto konania a nemohol na svoju obhajobu použiť všetky prostriedky a argumenty. Dôsledkom tohto postupu je, že bol odsúdený podľa prísnejšej právnej kvalifikácie a nie podľa miernejšej právnej kvalifikácie, ktorá by, vzhľadom na jeho zavinenie, prichádzala do úvahy. Žiadal preto, aby sťažnostný súd zrušil rozhodnutie o zamietnutí návrhu na obnovu konania a obnovu konania povolil.

Krajský súd v Bratislave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti (§ 190 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie tomu predchádzajúce; primárne konštatoval, že nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 193 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného C. H. N. nie je dôvodná.

Okresný súd, na základe návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a správne rozhodol, že návrh na obnovu konania zamietol, nakoľko neboli splnené podmienky obnovy podľa § 394 Tr. por. S poukazom na príslušné zákonné ustanovenia a dôvody, pre ktoré odsúdený žiadal povolenie obnovy konania správne uviedol, že právna kvalifikácia skutku v pôvodnom konaní (skutočnosť, že odsúdený namieta aj právnu kvalifikáciu vyplývajúcu z jeho námietky o použití ustanovenia upravujúceho konkrétnu trestnú sadzbu), nemôže byť predmetom preskúmania v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania a že jeho argumentácia v rámci obhajoby v tomto smere bola (čo do jej meritórneho preskúmania) relevantná v rámci prvostupňového a odvolacieho konania, ako aj v rámci konania o inom mimoriadnom opravnom prostriedku, než je obnova konania. S touto otázkou sa súdy, tak v základnom konaní (prvostupňový okresný a odvolací krajský súd), ako aj v dovolacom konaní (Najvyšší súd Slovenskej republiky) vysporiadali, rovnako ako s ďalšou odsúdeným namietanou skutočnosťou, že mu nebol zabezpečený spravodlivý súdny proces, z dôvodu nerešpektovania jeho práva na konanie v jazyku, ktorému rozumie. Práve v týchto konaniach bolo úlohou a povinnosťou súdov sa uvedenými otázkami zaoberať a skutočnosť, že v tomto smere nedošlo k žiadnym pochybeniam, vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval o dovolaní, podanom zo strany odsúdeného. Odsúdeným namietané skutočnosti tak mohli byť a aj boli preskúmané v rámci toho konania o mimoriadnom opravnom prostriedku, kde Trestný poriadok preskúmanie takýchto skutočností predpokladá a umožňuje, t. j. v konaní o dovolaní. Právna kvalifikácia skutku, právo na konanie v jazyku, ktorému obvinený/obžalovaný rozumie, ale aj ďalšia

odsúdeným namietaná skutočnosť, ktorou je spôsob výkonu trestu odňatia slobody, už následne nemôžu byť predmetom preskúmania v rámci ďalšieho z Trestným poriadkom upravených mimoriadnych prostriedkov, ktorým je obnova konania. Správne uviedol, že vyššie citované ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku striktno upravuje dôvody na povolenie obnovy konania, pod ktoré odsúdeným uvádzané skutočnosti nie je možné podradiť, nakoľko v nijakom smere nie sú novou skutočnosťou alebo novým dôkazom súdu skôr neznámym.

Nakoľko odsúdený nepredložil žiadne iné nové skutočnosti alebo nové dôkazy, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu tak, ako tieto podmienky pre povolenie obnovy konania predpokladá § 394 odsek 1 Trestného poriadku, súd preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania posúdil ako nedôvodný, nespĺňajúci podmienky na obnovu konania, v dôsledku čoho bol návrh odsúdeného podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietnutý.

Senát krajského súdu sa plne stotožnil s vecne správnym a zákonným rozhodnutím prvostupňového súdu a to aj plne s jeho dôvodmi, ktoré si v plnom rozsahu osvojuje, bez potreby opakovania rovnakých právnych záverov a úvah.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodnutie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou, ktorá spočíva v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania pritom nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich hodnovernosti, pretože takéto hodnotenie by mohlo slúžiť ako podklad pre nové hodnotenie o vine. Potrebné je súčasne konštatovať, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného.

Obnova konania je teda takým mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozsudku a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. V konaní o obnove sa nezisťuje správnosť pôvodného rozhodnutia, teda ani jeho zákonnosť, ale len a len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní uplatnené, boli orgánom činným v trestnom konaní v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by sami o sebe, alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine, treste či náhrade škody. Obnova konania je preto takým mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatného rozsudku a to v tých prípadoch, ak príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

V danom prípade však prvostupňový súd k takémuto hodnoteniu ani nepristúpil (ako je zrejme z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia) a správne konštatoval len, že tvrdenia odsúdeného v podanom návrhu a to pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie jeho trestnej činnosti, uloženie prísneho trestu a aj odopretie práva na konanie v jazyku, ktorému rozumie, nie sú žiadnym novým dôkazom

v predmetnej veci, ktoré by mohli sami osobe alebo v spojení so skutočnosťami súdu už známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Ide len o opakovanie jeho obhajobných prednesov v pôvodnom konaní, resp. v odvolacom konaní, dokonca aj v podanom dovolaní, ako jedného z mimoriadnych opravných prostriedkov.

Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok umožňuje napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti a dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu neboli známe a teda sa ani v právoplatnom rozhodnutí nemohli brať do úvahy, pričom súčasne tieto nové skutočnosti a dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozsudku, čo však v danom prípade odsúdený ani nenamietal.

Pokiaľ ide o dôvody odsúdeného na povolenie obnovy konania, sťažnostný súd sa plne stotožňuje s názorom okresného súdu, že právna kvalifikácia skutku, právo na konanie v jazyku, ktorému odsúdený rozumie, ale aj ďalšia odsúdeným namietaná skutočnosť, ktorou je výška uloženého trestu odňatia slobody, už následne nemôžu byť predmetom preskúmania v rámci ďalšieho, Trestným poriadkom upravených mimoriadnych prostriedkov, ktorým je obnova konania.

Ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. striktno upravuje dôvody na povolenie obnovy konania, pod ktoré odsúdeným uvádzané skutočnosti nie je možné podradiť, nakoľko v nijakom smere nie sú novou skutočnosťou alebo novým dôkazom súdu skôr neznámym.

Právne irelevantné sú aj argumenty odsúdeného, že v pôvodnom konaní nerozumel podstatnej časti tohto konania, čo však nie je pravdou a aj keby boli, neboli by dôvodom na podanie obnovy konania. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že obnova konania nemôže slúžiť ani na opravu chýb pôvodného rozsudku, resp. preskúmania zákonnosti postupu súdu v pôvodnom konaní, v danom prípade pri ukladaní trestu, nakoľko na tento účel slúži riadny opravný prostriedok.

Napokon, ako správne uviedol okresný súd, s dôvodmi uvedenými odsúdeným v podanom návrhu, ako aj v podanej sťažnosti, sa súdy tak v základnom konaní (prvostupňový okresný a odvolací krajský súd), ako aj v dovolacom konaní (Najvyšší súd Slovenskej republiky, sp.zn. 2Tdo 38/2013 z 13.08.2013) už detailne vysporiadali.

Napokon aj za predpokladu, že by bola situácia, na ktorú sťažovateľ poukazoval, čo však v danom prípade jednoznačne nestalo, neboli by dôvodom na povolenie obnovy konania, nakoľko tak, ako už správne okresný súd uviedol, nešlo by o skutočnosti nové, v pôvodnom konaní neznáme. Napokon v konaní o povolenie obnovy konania nie je možné naprávať ani prípadné chyby a nedostatky pôvodného konania tak, ako je to už vyššie podrobne rozvedené.

Nakoľko napadnuté uznesenie je v plne v súlade so zákonom a s ohľadom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. musel sťažnosť odsúdeného Orji Agwu Ikweche zamietnuť ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.